

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1986

Nr 58

Nr 58.

LANDSKAPSLAG

om skydd för kulturhistoriskt värdefulla föremål.

Föredragen för Republikens President den 14 november 1986.

Utfärdad i Mariehamn den 25 november 1986.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾ stadgas:

1 §.

I denna lag finns bestämmelser om utförelse av vissa kulturhistoriskt värdefulla föremål (kulturföremål).

Lagen har till ändamål att genom begränsning av utförelsen av kulturföremål skydda det åländska kulturarvet.

Med utförelse avses i lagen utförelse från landskapet till utlandet.

I fråga om utförelse ur landet från ort i landskapet av kulturföremål tillhöriga det nationella finländska kulturarvet gäller vad därom i rikslagstiftningen är föreskrivet.

2 §.

Med kulturföremål avses i denna lag:

1) över 50 år gamla konstverk samt konstindustri- och konsthantverksprodukter;

2) andra över 50 år gamla föremål av allmänt kulturhistoriskt värde såsom byggnader, till byggnader hörande föremål, byggnadsmateriel, lös och fast inredning, hushållsartiklar, arbetsredskap och -maskiner, vägnings- och mättningsredskap, anordningar för angivande av tid, nautiska föremål, musikinstrument, dräkter och andra textilier, toalett-föremål, pipor och snusdosor, fångstredskap, vapen och tillbehör till vapen, fortskaffnings- och transportmedel, leksaker och spel, prydnadsföremål, smycken, miniatyromodeller, föremål med anknytning till viss

trosföreställning, sigill, handlingar och manuskript, fotografier, negativ och fotografiutrustning, film- och ljudupptagningar, trycksaker, kartor och ritningar; samt

3) värdefulla föremål och manuskript oberoende av ålder, om de har anknytning till den åländska historien eller bemärkta personer.

Vad i denna lag sägs om kulturföremål gäller även del av i 1 mom. nämnda föremål.

3 §.

Den som har för avsikt att föra ut kulturföremål skall ha tillstånd till utförelsen av landskapsstyrelsen. Kulturföremål får dock utföras utan tillstånd om föremålet förs ut av offentlig institution eller institution, som erhåller bidrag av landskapet eller kommun, och föremålet skall föras tillbaka till landskapet eller är tillfälligt inlånat till landskapet.

Tillstånd skall beviljas om

1) föremålet är framställt utanför landskapet och inte under de senaste 70 åren funnits minst 50 år på Åland;

2) föremålets ägare flyttar från landskapet och föremålet ingår i hans personliga bohag; eller

3) föremålet härrör från ett i landskapet beläget bo och genom arv eller avvittring har tillfallit person som är bosatt utanför landskapet.

4 §.

Tillstånd till utförelse beviljas inte om det är viktigt från konstnärlig, vetenskaplig, historisk

¹⁾ Ls framst. nr 36/1985—86.

Lu bet. nr 23/1985—86.

Stu bet. nr 33/1985—86.

eller kulturhistorisk synpunkt att föremålet blir kvar i landskapet. Dock får även i sådant fall tillstånd beviljas om särskilda skäl föreligger.

5 §.

Beslut om tillstånd till utförelse är gällande under ett år räknat från den tidpunkt när det fattades om inte annan giltighetstid bestämts.

6 §.

Tillstånd till utförelse skall sökas skriftligen. Till ansökan skall fogas av landskapsstyrelsen föreskrivna handlingar.

När fråga är om utförelse av föremål som tillsammans bildar en samling eller annan helhet skall tillstånd sökas för hela gruppen av föremål.

7 §.

I samband med handläggningen av ärende rörande beviljande av tillstånd till utförelse av kulturföremål har landskapsstyrelsen rätt att granska, kopiera och fotografera föremålet, om inte den som önskar utföra föremålet åsamkas oskäligt dröjsmål härav.

8 §.

Tullmyndighet övervakar utförelsen av kulturföremål. Vid behov kan tullmyndigheten fordra företeende av bevis om tillstånd till utförelse eller utredning över att fråga är om föremål för vilket inte krävs tillstånd.

9 §.

Ändring i landskapsstyrelsens beslut om avslag på ansökan om tillstånd till utförelse får,

Mariehamn den 3 oktober 1986.

SUNE CARLSSON
talman

Karl-Gunnar Fagerholm
vicesalman

Jan-Erik Lindfors
vicesalman

såvitt gäller beslutets laglighet, sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen med iakttagande av vad i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (FFS 154/50) är föreskrivet.

10 §.

Den som i strid med bestämmelserna i denna lag utför eller försöker utföra kulturföremål för vilket krävs tillstånd till utförelse skall dömas till böter, såvitt inte strängare straff skall ådömas honom med stöd av annan lag.

Den ekonomiska fördel brottet berett dess gärningsman eller den för vilken eller till vars förmån han handlat skall dömas förbruten till staten. Värdet av föremål eller föremål som någon utför eller försöker utföra skall helt eller delvis dömas förbruten till staten, om det inte är oskäligt med hänsyn till att fråga är om ringa överträdelse.

11 §.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987. Person som flyttat från landskapet före denna lags ikraftträdande har rätt att utan hinder av bestämmelserna i denna lag inom ett år från lagens ikraftträdande utföra det personliga bohag han har i landskapet vid den tidpunkt då lagen träder i kraft.